

A Kúria a Petneházi és Balla Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Petneházi Zsigmond ügyvéd) által képviselt felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt ... Megyei Kormányhivatal alperes ellen kedvezményes jubileumi jutalom megfizetése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 3.M.77/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.417/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.417/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében 40 év kormánytisztviselői jogviszony után járó kedvezményes jubileumi jutalom jogcímén 1.741.250,- Ft és ezen összeg 2011. december 12-től járó kamatai és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresete indokolásában hivatkozott a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 23. § (5) bekezdésének d) pontjára. Álláspontja szerint igényét megalapozza az a körülmény, hogy az előrehozott öregségi nyugdíj megállapításával összefüggésben került sor kormánytisztviselői jogviszonya megszűnésére. Jogviszonya megszűnése és a nyugdíjazás egybefüggő folyamatot alkotott, ezért esetében kizáró körülmény nem állt fenn.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság a 3.M.77/2012/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Álláspontja szerint a perbeli időszakban hatályos szabályozás arra utal, hogy alapvetően az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, és az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel rendelkező személyek - megállapított és újra foglalkoztatott nyugdíjasok - eshetnek a kivételes jubileumi jutalom hatálya alá. A kivételes kedvezményes megoldásokat a szabályozás nem kívánta többszörözni.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Gyulai Törvényszék a 3.Mf.25.417/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét

helybenhagyta. Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes jogviszonya a prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXX. törvény (Pép. törvény) 2011. április 2-től hatályos 4. § c) pontja alapján a törvény erejénél fogva szűnt meg, mivel a programban résztvevő felperes a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 18. § (2a) bekezdésében foglalt jogosultság feltételeit megszerezte. A felperes részére 2011. december 12-étől öregségi nyugdíjat állapítottak meg a Tny. 18. § (2a) bekezdése alapján.

A törvényszék álláspontja szerint a jogvita kapcsán abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (Kjtv.) 23. § (5) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelt-e és ezáltal jogosult volt-e a d) pont szerint szabályozott 40 éves kormánytisztviselői jogviszony után járó kedvezményes jubileumi jutalomra. A Kjtv. 23. § (5) bekezdésének első fordulatában foglalt feltétel - a jogviszony megszűnése - megvalósult, a második feltételt azonban - hogy a felperes legkésőbb a megszűnés időpontjában a törvény szerint nyugdíjasnak minősült-e - vizsgálni kellett. A Kjtv. 2. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 1992. évi XXIII. törvény a köztisztviselők jogállásáról (Ktv.) 19/A. §-a tartalmazza azokat a rendelkezéseket, amelyek meghatározzák, hogy ki minősül nyugdíjasnak. A Ktv. 19/A. § (2) bekezdése azt rögzíti, hogy a köztisztviselő akkor részesül az (1) bekezdés b)-i) pontokban felsorolt nyugellátásban, amikor azt kérelmére megállapították. Mivel a felperes esetében a nyugellátás megállapítására csak a jogviszony megszűnését követően került sor, ezért a jogviszony megszűnésének időpontjában még nem minősült nyugdíjasnak.

A törvényszék ítéletében hivatkozott a Kjtv. 10. § (5) bekezdésében foglaltakra, amely a Ktv. 19/A. §-ban foglaltakon túlmenően a Kjtv. alkalmazásában azt a kormánytisztviselőt is nyugdíjasnak minősíti, aki a Tny. 18. § (2a) bekezdésében foglalt feltételekkel rendelkezik és felmentésére a 8. § (2) bekezdés h) pontja alapján kerül sor. A törvényszék megállapította, hogy a felperes a fenti jogszabályi rendelkezés első feltételét teljesítette, mert az 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésében foglalt feltételekkel rendelkezett. Ezt követően azonban vizsgálni kellett, hogy a felmentésére a 8. § (2) bekezdés h) pontja alapján került-e sor. Mivel ennek szabályai szerint a felperesnek a Tny. 18. § (2a) bekezdésében foglalt feltételeken túl a felmentés kérelmezését is előírta, ez pedig a perbeli esetben nem teljesült, ezért a rendelkezés esetében nem volt alkalmazható. Megállapította továbbá, hogy a Kjtv. 23. § (6) bekezdésében foglaltak azokat a kormánytisztviselőket kizárják a jubileumi jutalomból, akik a felmentésüket arra hivatkozással kérik, hogy a Tny. 18. § (2a)

bekezdésében foglalt feltételekkel rendelkeznek. A jogszabályi rendelkezések együttes értelmezése alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy a felperes a Kjt. 23. § (5) bekezdés d) pontjában foglalt feltételeknek nem felelt meg, a jogviszony törvény szerinti megszűnésének időpontjában nem minősült nyugdíjasnak, ezért őt a kedvezményes jubileumi jutalom nem illette meg.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes 1.741.250,- Ft jubileumi jutalom és ezen összeg 2011. december 12-től járó kamatai, továbbá perköltség megfizetésére történő kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelme részletes indokolása szerint keresetét a 2010. évi LVIII. törvény (Ktjv.) 23. § (5) bekezdés d) pontja alapján terjesztette elő. Álláspontja szerint nem képezte vita tárgyát, hogy jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg 2011. december 11-én és részére 2011. december 12-től öregségi nyugdíjat állapítottak meg. Tévedett a törvényszék, amikor azt állapította meg, hogy jogviszonyának megszűnésére a Pp. törvény 4. § (1) bekezdés c) pontja alapján került sor, mert valójában az a 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján szűnt meg. Tévedett a törvényszék abban is, hogy 2011. december 12-én az előrehozott öregségi nyugdíját a Tny. 18. § (2a) bekezdése alapján állapították meg, mert ez helyesen a Tny 18/A. § (1) bekezdés a) pontja szerint történt.

Érvelése szerint esetében a Kjt. 23. § (5) bekezdésében foglalt feltételek megvalósultak. Kormánytisztviselői jogviszonya ugyanis megszűnt és a megszűnés időpontjában nyugdíjasnak is minősült. A nyugdíjasnak minősülés tekintetében a fő szabályt a Ktv. 19/A. §-a tartalmazza, de az értelmező rendelkezés csak az ott konkrétan felsorolt jogszabályokra vonatkozik, nem általános jellegű. Ehhez képest a később létrejövő jogszabályi rendelkezések már többlettényállást tartalmaznak és azok mechanikus átvétele súlyos jogsérelemmel járhat azokra a köztisztviselőkre nézve, akik életkorukból, vagy korábbi munkajogi pozíciójukból eredően ténylegesen már nem váltak kormánytisztviselővé. E körben annak van jelentősége, hogy a Pp. törvény alkalmazásába kerülő köztisztviselők esetében a felmentéssel történő nyugdíjba helyezés kizárt. Kiemelte továbbá, hogy a kedvezményes juttatás - jelen esetben a jubileumi jutalom - nem a jogviszony megszüntetésének jogcíméhez, hanem a megszűnés tényéhez kötődik. Hivatkozott arra az irányadó bírói gyakorlatra is, mely szerint a nyugdíjazás egy folyamat, amelyet nem lehet egymástól elszigetelten kezelni. Téves az a felfogás, hogy a nyugdíjazásra tekintettel történt jogviszony-megszüntetés a jogosultság feltétele. A törvény a nyugdíjazást és nem az e címen való felmentést kívánja meg. A hivatkozott Legfelsőbb Bírósági döntések nem azt kívánják meg, hogy a köztisztviselő, vagy akár a kormánytisztviselő jogviszonya

megszűnésekor nyugdíjasnak minősüljön, hanem azt, hogy a jogviszony megszűnése és a nyugdíjazás egymással összefüggjön. Ez esetben megállapítható volt.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a „felülvizsgálati kérelem elutasítását” kérte. Továbbra is arra hivatkozott, hogy a felperes keresetének jogalapjaként megjelölt Kjtv. 23. § (5) bekezdésében foglalt egyik feltétel, vagyis hogy a felperes a jogviszonya megszűnésének időpontjában nyugdíjasnak minősül, esetében nem valósult meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria az eljárt bíróságok által megállapított tényállást annyiban pontosítja, hogy a felperes kormánytisztviselői jogviszonya a keresetlevélhez F/6. alatt csatolt munkáltatói intézkedés alapján 2011. december 5-én kelt BK/721-2/2011. számon a 2004. évi CXXII. törvény 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján a határozott idő lejártá okából szűnt meg. A keresetlevélhez F/7. alatt csatolt, a ... Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságának ... számú határozatával a felperes részére a Tny. 18. § (1) bekezdése és a 18/A. § (1) és (6) bekezdése alapján előrehozott öregségi nyugdíj került megállapításra.

A felperes a keresetét a Kjtv. 23. § (5) bekezdésére alapította, amely a kedvezményes jubileumi jutalomra való jogosultságot a jogviszony megszűnéséhez és a kormánytisztviselő nyugdíjasnak minősüléséhez köti. A kormánytisztviselők esetében a nyugdíjasnak minősülést a Kjtv. 10. §-ának (4) bekezdése úgy határozza meg, hogy a 19/A. §-ában foglaltakon túlmenően e törvény alkalmazásában nyugdíjasnak minősül az a kormánytisztviselő, aki az előrehozott öregségi nyugdíj feltételeivel rendelkezik és felmentésére a 8. § (2) bekezdés g) pontja alapján került sor. A Kjtv. 8. § (2) bekezdés g) pontjának alkalmazására a perbeli esetben nem volt lehetőség, mert a felperes jogviszonya nem felmentéssel, hanem a felperes által helyesen hivatkozottak szerint a Pép. törvény 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján szűnt meg. Ezért a törvényszék álláspontjával egyezően a perben azt kellett vizsgálni, hogy a felperes a Ktv. 19/A. §-a szerint jogviszonya megszűnésekor nyugdíjasnak minősült-e.

A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 19/A. §-a szerint a köztisztviselő akkor minősül - többek között - nyugdíjasnak, ha előrehozott öregségi nyugdíjban részesül, amely a (2) bekezdés alapján akkor állapítható meg, amikor a nyugellátást kérelmére megállapították. Erre a felperes esetében a

jogviszony megszűnését követő naptól, 2011. december 12-étől került sor, vagyis a jogviszonya megszűnésének napján, 2011. december 11-én nem minősült nyugdíjasnak.

A fenti álláspontot támasztja alá továbbá az a körülmény is, hogy a Pp. törvény 3. §-ának (1) bekezdése alapján a felperesnek a törvény hatálya alá történő belépéskor, vagyis 2006. szeptember 4-én hatályos 3. § (1) bekezdése szerint a prémiumévek programban való részvétel feltétele volt, hogy a programban résztvevő legfeljebb 5 éven belül előrehozott öregségi nyugdíjra, vagy öregségi nyugdíjra jogosulttá válik, feltéve, hogy előrehozott öregségi nyugdíjra nem jogosult, illetve csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjban nem részesül. E rendelkezésből is levezethetően a programban való részvétel időtartama alatt az érintett előrehozott öregségi nyugdíjra nem válhat jogosulttá, ez a felperes esetében is csak a jogviszony megszűnését követően került megállapításra. A fentiekből következően tehát a felperes a jogviszonya megszűnésének időpontjában nem minősült nyugdíjasnak, ezért a Kjtv. 23. § (5) bekezdésének második feltétele esetében nem valósult meg.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati eljárási költséget nem igényelt, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. július 3.

dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő